

Berényi Mária új versei

Még nem látta senki igazi arcomat

vonzások és taszítások között
vergődök mindúntalanul
felemás érzések bizsergetik
lelkemet legbelül
még nem látta senki
igazi arcomat
mossátok ki számból
a keserű szavakat

Sóhaj

élénk másság
szállt belém
fazont szabok
az értékrendnek
nagy dobra
sosem vertem
hogyan hány
sebből vérzik
önérzetem
keskeny az ösvény
melyen haladok
a vizet nem zavarom
az maga zavaros

Én

szívemben más érzés
mit arcom mutat
sokért cserébe
keveset kaptam
túljutni a lélek
próbáin bíztatom önmagam
megyek a tövises úton
elágazás nem nyílik egy sem
nincs már bennem félelem
eszélősen őrzöm néhány álmomat
keményítem hervadt lépteimet
nem tartozom senkihez sem
visszatérek a térbe

Rémálmok

hallucinálunk és rémálmodunk
a félkegyelmű tekintet a semmibe réved
szívek melegénél dideregve fázunk
vajon ki adagolja a vérmérsékletet?

Teljesen kicsinált ez a vízfejű város

érezem a szürke tekinteteket
lelkem – a világ legszűkebb börtöne

vágyom egy romantikus gesztusra
fáraszt a megszokott cselekvések ritmusa

IGEN és NEM között vergődöm
szememben úszik a nosztalgiakönny

álmokból akarok valóságot
teljesen kicsinált ez a vízfejű város

Musto János linoleummetszete

Dr. Berényi Mária a Magyarországi Románok Kutatóintézetének igazgatója, két nyelven, magyarul és románul publikáló költő. Az igazgató asszonyt a BARÁTSÁG első évfolyam 1. számában mutattuk be. Verseit közöltük első évfolyamunk első és kilenc-tizedik számában. „Macedorománok Pesten” és a „Pesti görög és macedoromán iskola” című tanulmányait pedig a második évfolyam negyedik és ötödik számában adtuk közre.